

Marjun Joensen hevur verið á Kondittarinum í eini 18 ár. Her avgreiðir hon seinastu tænastuna fyri Rasmus Restorff Rasmussen, sum hevur havt sína dagligu gongd har í nógv longri tíðarskeið enn tað

→
fegin svara spurningum, meðan tær arbeiða. Vit semjast um, at gera tað seinni.

Nú er tíðin komin, tá tú noyðist at lata øðrum títt pláss, men tað er ikki so lætt at fara út um dynnar sum aðrar dagar. Kaffikoppurin er tómur, og tað sum er eftir

í kannuni er heldur ikki drekkandi longur.

Seinasta aðrenn avstaðferðina er, at eitt viðskiftafólk kemur við eini Dimmu frá farnu viku og vísir mær yvirskriftina: "Alt hevur sína tíð", og vit semjast um, at tað var spell at tíðin hjá Kondittarinum nú var av.

Tú smoyggir tær út um hurðina fyri seinastu ferð, og roynir ikki at hugsa so øgiliga nógv um tað, sum tú hevur havt við Kondittarið at gera, at kalla frá tíðini, tá eitt glas av lemonadu kostaði 50 oyru, og vit vóru tvey um tað, til tíðina, tá tað besta, børmini vistu, var at

sleppa ein túr á Kondittarið við mammu og vinkonu-nu.

ord: Dagny Myndir Jan

Óli Breckmann og børnini vóru fastir gestir leygardagar á Kondittarinum, eisini seinasta dagin vitjaðu tey inn á gólvíð

vikan íð fór

Dagny Joensen
skrivar:

Hesaferð verður bert ein dagur í viku umrøddur, og tað fyri alt tað góða, sum hann gav.

Vanliga er tað ikki nøkur spennandi raðsending at hoyra og stíggja kirkjufólk kring landið, sum sunnudag verða nágreiniliga avmyndað, meðan tey syngja og lurta eftir, hvat prestur sigur.

Sunnudagin var fyrsti sunnudagur eftir trettanda, og Bøgesvang, prestur prædikaði í Christianskirkjuni í Klaksvík.

Bøgesvang prestur er serstakliga áhugaverður at lurta eftir, tí hann er so livandi í sínum frásøguhátti. Hann hevur sera karismatiskan persónleika, sum m.a. ger, at tú resast í stólinum heima í stovuni. Hansara prædikur eru eins spennandi og gevandi at lurta eftir, sum einhvør forvitnislig raðsending í Sjónvápinum, har seinasta hendingin aðrenn hvør partur er liðugur, endar í einum "cliffhanger", sum tað eitur á filmsmáli. Tað skal gera áskoðaran so forvitnan, at hann ikki kann lata vera við at tendra sjónvarpið, tá næsta sending í røðini kemur.

Prestur legði ikki sjógv millum seg og áhoyrarnar. Eins og vanligt, hevði hann fyrst peikifingurin á lofti, men hann lat hann ikki verða verandi har, tí presturin altíð er við tí góða orðinum og finnur eina grundgeving fyri at ugga og vísa vegin fram, sum prógvar, at tað altíð er ein gongd leið.

Nú kundi tú hildið, at tað neyvan er lætt at standa á prædikustólinum, um alt tað sum hendir í samfelagnum í hesum døgum, skal umrøðast.

Bøgesvang tosaði um, at vit ikki skuldu seta kikaran fyri tað blindaðeyga, og sipaði til misnøgd og vónloysi millum fólk. Hann helt ikki, at fólk skuldu gloyma jólahátíðina og alt tað gleðiliga, sum hendi í teimum døgum, bert tí vit sløkkja ljósin á jólatrænum.

Hann tosaði um kærleika og sjálvsøkn, kærleikan millum hjón, mótvægis kærleika barnsins, og segði nakað soleiðis: Øll kenna vit kærleikans ymsu lutir, eitt nú, at menn gjørdust meira lagaligir móti konunum, tá tað leið móti songartíð - hann segði við mannfólkini: - tit mugu gjarna drýpa høvur - fyri at tekkjast konuni og í vónini at hon fór at vera meira gávumild seinni. Tá flenti eg so hart, at dóttirin í sofuni vaknaði.

Børn vilja so fegin elskast fyri sína egnu skyld, og ikki við nøkrum baktanka, um at fáa nakað afturfyri. Klók orð á prædikustólinum henda dagin.

At enda helt presturin, at vit skulu ikki halda okkum aftur, hóast tíðin er ikki eru bjartar, men dansa, syngja og vera glað, um tað er minsta tekin til okkurt at gleðast yvir, ístaðin fyri bert at kúra og bert finna fram tað, sum ikki eydnast so væl júst nú.

So eitt hjartasuff: Eg havi altíð hildið, at tað nærur er blasfemi, tá SvF ger upptøkur frá gudstænastum og øðrum fundum av líknandi slag. Tá tú fært í kirkju, eigur tú at fara inn og verða einsamall við tær sjálvari og Guðs orðum, og tú skalt fáa frið.

Tí tykist tað so lægt, tá filmstílið avmyndar fólk so nær, at tú sært hvørja pírru í andlitinum á teimum. Tað gerst tí til undirhald hjá teimum, sum sita heima og hyggja - og tú fært ikki orðini við fyri myndunum.

Tað stendur í Halgubók, at "tú tú heldur bøn, skalt tú fara inn í kamar títt og lata hurðina aftur". Hetta hugsi eg altíð um, tá fólk sita í kirkjuni, og eg oftast bert tendri SvF fyri at vita, hvør er í kirkju. Er tað í kendari bygð, hyggi eg eisini eftir, hvør av hjúnunum eru í kirkju í dag, og giti mær til, hvør gera døgurða heima, hvørjir menn eru á fiskileið o.s.fr.. Tað er ikki júst hesar eygleiðingar, sum hava týðning fyri "orðið", men kortini er tað slíkt, sum oftast stendur eftir, tá útgangsbønin er liisin.

Tí hevði tað verið etiskt rættari, at bert prestur, sum er almennur persónur í kirkjuni, er tann, sum verður avmyndaður beinleiðis - og er talan um Bøgesvang prest, so er hevur hann avgjørt eisini sjónvarpstekkji. Hann er tað fyri kirkjuna, sum Dario Fo er fyri leiklistina.

Kvinnuhúsið

Ráðgevingin hjá Kvinnuhúsinum er opin hvønn hósdag frá kl. 19.00–21.00, inngongd hjá KFUM, Oman Plisvarða 2, ella á tlf. 17200.

Kvinnuhúsið er opið gerandisdagar frá kl. 14.30–16.30. Telefonin, 17200, svarar hvønn dag frá kl. 14.30–7.00 á morgni.

Kvinnuráðstevnan FORUM 94

ALLAR kvinnur eru vælkominar í Mettustovu í sambandi við fyrirleikar til kvinnuráðstevnuna FORUM 94 í Ábo 1.–6. august 1994. Opit er hvørt mikukvöld kl. 20–22. Telefon: 16938/12880 og og faks: 12545.